

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LV. — Wydana i rozesłana dnia 2. sierpnia 1895.

Treść: *M* 108. Ustawa uzupełniająca a względnie zmieniająca ustawę z dnia 6. stycznia 1890 o ochronie znaków towarowych.

108.

Ustawa z dnia 30. lipca 1895,

uzupełniająca a względnie zmieniająca ustawę z dnia 6. stycznia 1890 (Dz. u. p. Nr. 19) o ochronie znaków towarowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Przepis §. 3go, ustęp 2 ustawy z dnia 6. stycznia 1890 (Dz. u. p. Nr. 19), wyłączający od zaciągania do rejestru takich znaków towarowych, które są tylko wyrazami, stosuje się wyłącznie do wyrazów, które zawierają oznaczenia towaru pod względem miejsca, czasu albo sposobu fabrykacji, pod względem jego właściwości, pod względem jego przeznaczenia lub pod względem stosunków co do ceny, ilości lub wagi.

§. 2.

Wyłączne prawo używania znaku wyrazowego, który zgodnie z przepisami został złożony, obejmuje używanie tego znaku nie tylko w obrazowej postaci, w której był złożony, ale także używanie go w takich formach wykonania, które reprodukują chroniony wyraz lub chronione wyrazy w całości lub częściowo w odmiennych znakach, barwach lub wielkościach.

§. 3.

Wykreślenie znaku na podstawie §. 21, lit. e) ustawy z dnia 6. stycznia 1890 (Dz. u. p. Nr. 19),

może nastąpić także z tej przyczyny, że tak dalece jest podobny do wcześniej dla tego samego rodzaju towarów zarejestrowanej a pod ochroną prawa jeszcze zostającej marki, że zwykły kupiec towaru nie jest w stanie dostrzedz różnic, chyba tylko przy użyciu szczególnej bacności.

O żądaniu posiadacza dawniejszej marki co do wykreślenia orzeka Minister handlu po wysłuchaniu posiadacza marki zaczepionej, a według potrzeby, po zasięgnięciu opinii znawców.

§. 4.

Poza przypadkami przewidzianymi w §. 21ym ustawy z dnia 6. stycznia 1890 (Dz. u. p. Nr. 19), wykreślenia marki domagać się może ten, który wykaże, że dla towarów równego rodzaju przez niego używany, chociaż nie rejestrowany, znak towarowy uchodził w interesowanych kołach kupieckich jako znak cechujący towary z jego przedsiębiorstwa już w czasie, gdy zaczepiona marka, równa jego nieregistrowanemu znakowi towarowemu, lub zdadna do spowodowania podsunięć, została zarejestrowana.

Skarga o wykreślenie dopuszczalna jest także przeciwko prawnym następcom w posiadaniu zaczepionej marki; skarga taka nie ma wszakże miejsca, jeżeli posiadacz zarejestrowanej marki z swej strony wykaże, że zaciągnięcie marki do rejestru nastąpiło z przyzwoleniem skarżącego, albo też że przedsiębiorstwo, dla którego markę zarejestrowano, używało zgłoszonego znaku towarowego przed tegoż zarejestrowaniem równie długo albo jeszcze dłużej, aniżeli wnoszący skargę.

Skargę o wykreślenie takiej marki wnosić należy do Ministerstwa handlu najpóźniej w przeciągu dwu lat po dokonaniem zarejestrowaniu marki.

Orzeczenie co do wykreślenia ma skuteczność wstecz aż do czasu złożenia wykreślonej marki.

§. 5.

Ten, który niema ani siedziby ani zakładu bądź w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa, bądź w krajach korony węgierskiej, bądź w Bośni i Hercegowinie, dochodzić może praw z ustawy z dnia 6. stycznia 1890 (Dz. u. p. Nr. 19), tudzież z niniejszej ustawy tylko w takim wypadku, jeżeli dla wspomnianych obszarów ustanowi odpowiednio upehnomocnionego zastępcę.

Nazwisko i siedzibę takiego zastępcy, tudzież każdą zmianę, która co do zastępstwa zajdzie, można z dołączeniem pełnomocnictwa zastępcy wystawionego zgłaszać u władzy rejestrującej w celu zaciągnięcia do rejestru znaków towarowych.

Jeżeli zastępca nie jest zgodnie z przepisami zgłoszony, można o żądaniu, tyczącym się wykreślenia marki, orzekać także bez wysłuchania jej posiadacza.

§. 6.

W sporach co do istnienia prawa do marki orzekać będzie Minister handlu według własnego uznania o tem, w jakim stosunku i w jakiej kwocie koszta postępowania i prawnego zastępstwa ciężą na interesowanych.

Prawomocne orzeczenie co do kosztów może być sądownie egzekwowane. O egzekucję prosić należy u właściwego Sądu.

Na żądanie jednego z interesowanych potwierdzać będzie Ministerstwo handlu na orzeczeniu, że takowe co do kosztów stało się prawomocne.

§. 7.

Marki, wykreślone na podstawie §. 21 *a, b* lub *c* ustawy z dnia 6. stycznia 1890 (Dz. u. p. Nr. 19), tudzież marki tak podobne do wykreślonych, że są zdadne do podsunąć, wolno ponownie rejestrować dla towarów, dla których były rejestrowane, albo dla towarów takiego samego rodzaju, wszakże na korzyść innej osoby a nie ostatniego posiadacza lub tegoż prawnego następcy, dopiero po upływie dwu lat od dnia wykreślenia ich w rejestrze Izby handlowej i przemysłowej.

W wypadkach wykreślenia marki na podstawie postanowień §. 4go niniejszej ustawy, skarżący ma prawo kazać wykreśloną markę dla siebie zarejestrować tuż po prawomocności orzeczenia, którem pozwolono wykreślenie.

§. 8.

Mocy obowiązującej nabywają §§. 1 do 4go, tudzież 6 do 9go niniejszej ustawy w dniu następującym po jej ogłoszeniu, zaś §. 5 dopiero w sześć miesięcy po ogłoszeniu niniejszej ustawy.

Postanowienia §. 4go stosują się tylko do takich znaków, które dopiero po dniu ogłoszenia niniejszej ustawy do rejestru zaciągnięto, a tak samo stosuje się postanowienie §. 6go tylko do takich sporów, które zaczęto dopiero po tymże terminie.

§. 9.

Wykonanie ustawy niniejszej, poruczam Memu Ministrowi handlu, Memu Ministrowi spraw wewnętrznych i Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Ischl, dnia 30. lipca 1895.

Franciszek Józef r. w.

Kielmansegg r. w.

Wittek r. w.

Krall r. w.